

PRIMA FERIA SEXTA MENSIS

Officium votivum SS. Cordis Jesu

iiij. Lečt. et M.

In I. Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lečtio j. Cap. 19.

IN illo témpore: Judæi, (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora Sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tračt. 120. in Joánnem.

QUIA semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, et bonum est, nos hic esse, ne sinamus nos fácte avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te: Gaudéte quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. Accedámus ergo ad te, et exultábimus, et lætábimur in te, mémoires Cordis tui. O quam bonum et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitationés, et afféctus mentis commutábo, jačtans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet. Ad hoc templum, ad hæc Sancta Sanctórum, ad hanc arcam testaménti adorábo et laudábo nomen Dómini, dicens, cum David: invéni cor meum, ut orem Deum, meum. Et ego invéni Cor Regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo?

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. (Allelúia.)

V. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. * Et.

Lečtio ij.

HOC ígitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invénto, orábo te Deum meum. Admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas: imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu! ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me: ut purificátus per te, ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre; et ut vidére simul et fácere tuam váleam

ZA onoho času Židé (Protože byl pátek), aby nezůstala těla na kříži v sobotu (byl totiž velký onen den sobotní), prosili Piláta, aby zlámány byly kosti jejich a byli sneseni dolů. A ostatní.

Až jednou přijdeme k nejsladším Srdci Ježíšovu, a je dobré, že zde budeme, nedovolme, abychom zas snadno byli odtrženi od toho, o němž je psáno: „Kdož se od tebe odvrátí, do prachu budou zapsáni.“ Jak se k němu ale dostaneme? Ty sám nás o tom učíš. Řekl jsi těm, kteří k tobě přicházejí: „Radujte se, neboť vaše jména jsou zapsána v nebi.“ Přicházíme tedy k tobě, jásáme a radujeme se v tobě, pamětlivi tvého Srdce. Ó jak dobré a radostné je přebývatí v tomto Srdci! Zajisté se rád zbavím všeho, všech svých myšlenek, změním city své mysli, a vložím vše, na co myslím, do Srdce Pána Ježíše, a vpravdě mě bude vyživovati. V tomto chrámě, v této Nejsvětější Svatyni, v této arše zákona budu ctít a chválit jméno Páně a říkat budu spolu s Davidem: „Nalezl jsem ve svém srdci, abych volal ke svému Bohu. A našel jsem Srdce Krále, bratra a přítele, dobrotivého Ježíše. Proč bych se mu neměl klanět?

R. Poslal mě živý Otec, a já žiji skrze Otce: * A kdo jí mé tělo, bude žít skrze mě. (* Alleluja.)

V. Pán jej živí chlebem života a poznání. * A kdo.

Až totiž najdu, nejsladší Ježíši, toto Srdce tvé i mé, modlit se budu k tobě, svému Bohu. Přijmi jen mé prosby do svatyně svého vyslyšení, spíše pak celého mě vtáhni do svého Srdce. Ó Ježíši, nejkrásnější z veškeré krásy! Ještě více mne obmyj od mé nepravosti a od hříchu mého mne očisti, abych poté, co mne očistíš, k tobě nejčistšímu přistoupení mohl a v Srdci tvém po všechny dny mého života přebývatí mohl. A *dej také*, abych tvou vůli dokázal poznat i

voluntátem. Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te ab exterióribus perturbatióibus absolúti, habitáre possimus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum Corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus vulnus spirituále osténdit.

℟ Recéssit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cuius tránsitum sol obscurátus est: * Portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit. (Allelúia.)

℣ Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. * Portas.

Lectio iij.

QUIS illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus, amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cuius ímpii agricolæ fodérunt manus et pedes, latus et Cor: stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc et impœnitens, amóris sui vínculo constringere, et jáculo vulneráre dignétur.

℟ Díligam te, Dómine, virtus mea, Dóminus firmaméntum meum * Et refúgium meum. (* Allelúia, allelúia.)

℣ Liberátor meus, Deus adjútor meus: * Et. Glória Patri. * Et. (* Allelúia.)

vykonávat. Proto byl také probodnut tvůj bok, aby se nám otevřel vstup. Proto zraněno bylo tvé Srdce, abychom v něm, až budeme od všech vnějších zmatků osvobozeni, přebývati mohli. Nicméně i proto bylo zraněno, abychom skrze viditelnou ránu uzříti mohli neviditelnou ránu lásky. Jak lépe lze ukázati tento zápal, než tím, že Pán dovolil, aby kopím zraněno bylo nejen Tělo, ale i samotné Srdce. Tělesná rána tedy poukázala na ránu duchovní.

℟ Odešel náš Pastýř, pramen živé vody, při jehož skonu se zatmělo slunce * Brány smrti a stejně tak jejich závory náš Spasitel rozlámal. (* Alleluja.)

℣ Zničil totiž pouta pekelná a rozvrátil moc ďáblovu. * Aby.

BDO by nemiloval ono Srdce takto zraněné? Kdo by neopětoval tak velikou lásku? Kdo by neobjal něco tak čistého? My tedy, i když ještě přebýváme v těle, milujme, jak jen můžeme, tuto lásku opětujme, obejměme toto Srdce pro nás zraněné, jehož ruce i nohy, bok i Srdce zranili bezbožní vinaři, postavme se, aby naše srdce, zatím tvrdé a nekající, poutem jeho lásky spoutáno a šípem jeho probodeno býti si zasloužilo.

℟ Miluji tě, Hospodine, má sílo, Hospodin je má opora: * A mé útočiště. (* Alleluja, alleluja.)

℣ Můj osvoboditel, Bůh je můj pomocník. * A mé útočiště.

Sláva Otci. * A mé útočiště. (* Alleluja.)